

Trị vì trong sự sống

Đọc Kinh văn: La. 5:10, 17, 21; 12:5-7; 16:1-16, 20

I. Sự cứu rỗi trọn vẹn của Đức Chúa Trời là để chúng ta trị vì trong sự sống bởi sự du dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính—La. 5:17, 21:

- A. Trị vì trong sự sống là kinh nghiệm cách đầy trọn sự cứu rỗi hữu cơ của Đức Chúa Trời—cc. 10, 17, 21.
- B. Ân tứ của sự công chính là sự cứu chuộc pháp lí của Đức Chúa Trời; ân điển là để chúng ta kinh nghiệm sự cứu rỗi hữu cơ của Đức Chúa Trời—1:17; 5:10:
 - 1. Ân tứ của sự công chính là sự cứu chuộc pháp lí của Đức Chúa Trời được áp dụng cho chúng ta theo cách thực tiễn—3:24, 26.
 - 2. Ân điển là chính Đức Chúa Trời là sự cung ứng toàn túc của chúng ta để cứu rỗi chúng ta cách hữu cơ—1 Cô. 15:10; 2 Cô. 12:9.
- C. Thành tựu cao nhất của việc theo đuổi Christ là cùng Christ trị vì trong sự sống thần thượng của Ngài qua ân điển dư dật của Ngài—Phil. 3:13-14; La. 5:17, 21:
 - 1. Trị vì trong sự sống là chinh phục, chế phục và cai trị trên Sa-tan, thế giới, tội, xác thịt, bản ngã và mọi hoàn cảnh trong môi trường—8:2, 35-37.
 - 2. Tất cả các tín đồ đã nhận lãnh sự du dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính cần thực hành đời sống kiểm chế và được giới hạn trong sự sống thần thượng—đc. Mat. 8:9.

II. Chúng ta cần bước vào kinh nghiệm trị vì trong sự sống—La. 5:17, 21

- A. Chúng ta đã được tái sinh bằng sự sống thần thượng, thuộc linh, thuộc trời, nhà vua và hoàng gia; sự sống này tôn chúng ta lên ngai để làm vua trên mọi sự—Gi. 2:13; 3:3, 5; Khải. 5:10.
- B. Trong kinh nghiệm, trị vì trong sự sống có nghĩa là ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng—Mat. 8:9:
 - 1. Christ là gương mẫu về việc trị vì trong sự sống bằng cách ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng của Cha—đc. cc. 5-13.
 - 2. Phao-lô là gương mẫu về người mà trong đời sống và chức vụ của mình đã ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng—2 Cô. 2:12-14.
 - 3. Khi trị vì trong sự sống bằng cách ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng, chúng ta được giải cứu khỏi uy quyền của sự tối tăm—Côl. 1:13a.
 - 4. Khi ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng, chúng ta sống trong vương quốc của Con yêu dấu của Đức Chúa Trời, tại đó chúng ta được cai trị và kiểm chế trong sự ngọt ngào của tình yêu—c. 13b.
- C. Trị vì trong sự sống là chế phục mọi sự bất phục—La. 5:17-18, 21:
 - 1. Một linh trị vì thì phải mạnh mẽ và sống động, chủ động và không thụ động, tích cực và không tiêu cực, ân cần và không phóng túng.
 - 2. Người có một linh như vậy không chỉ giữ vị trí thứ bậc và thuận phục uy quyền của Đức Chúa Trời mà còn có đức tin mạnh mẽ và kiên trì vận dụng uy quyền của Đức Chúa Trời trong vị trí thăng thiên—Mat. 28:18; Êph. 2:6.
- D. Trị vì trong sự sống là lòng chúng ta được Chúa đưa dẫn—Châm. 21:1; 2 Tê. 3:5.

- E. Khi trị vì trong sự sống như Đức Chúa Trời, chúng ta trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, sự biểu lộ và chức năng nhưng không trong Thần cách—La. 5:17, 21; Côl. 3:4; 2 Phi. 1:4.

III. Trị vì trong sự sống trong La Mã chương 5 là bí quyết cho mọi sự trong La Mã chương 6 đến 16:

- A. Chúng ta cần thấy mọi điều trong các chương 6 đến 16 trong ánh sáng này.
- B. Trị vì trong sự sống được định nghĩa trong các chương 6 đến 16; mọi vấn đề được giảng giải trong các chương này là kết quả của việc chúng ta không nỗ lực nhưng nhận lãnh sự dư dật của ân điển—5:21.
- C. Nếu trị vì trong sự sống, chúng ta ở trong tất cả các vấn đề được trình bày trong các chương 6 đến 16.

IV. Kết quả của việc chúng ta trị vì trong sự sống, tức ở dưới sự cai trị của sự sống thần thượng, là nếp sống Thân thể có thực và thực tiễn được biểu lộ trong nếp sống Hội thánh—5:17, 21; 12:5-8:

- A. Từng điều của việc sống nếp sống Thân thể trong La Mã chương 12 đến 13 đòi hỏi chúng ta phải được sự sống thần thượng cai trị để sống cho Chúa—đc. 2 Cô. 5:14-15:
1. Chúng ta phải dâng thân thể mình làm một sinh tế sống—La. 12:1b.
 2. Chúng ta không nên bị rập khuôn theo thời đại này, nhưng nên được biến đổi bởi sự đổi mới tâm trí—c. 2.
 3. Chúng ta không nên nghĩ mình cao hơn đáng phải nghĩ, nhưng hãy nghĩ bằng tâm trí tỉnh táo theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã chia phần cho mỗi người—c. 3.
 4. Chúng ta nên nghĩ rằng trong Thân thể Đấng Christ, chúng ta có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể không có cùng chức năng—cc. 4-5.
- B. Chúng ta cần sống đời sống có các mỹ đức cao nhất vì nếp sống Thân thể bằng cách trị vì trong sự sống:
1. Tình yêu của chúng ta chớ nên đạo đức giả, và hãy yêu thương nhau cách nồng nàn trong tình yêu anh em—cc. 9a, 10a.
 2. Chúng ta không nên biếng nhác về lòng nhiệt thành, nhưng chúng ta nên bùng cháy trong linh mà phục vụ Chúa—c. 11.
 3. Chúng ta nên nhẫn chịu trong khổ nạn—c. 12b.
 4. Chúng ta nên vui với người vui, và chúng ta nên khóc với kẻ khóc—c. 15.
 5. Nếu có thể được, chúng ta hãy hết sức mình mà sống hòa bình với mọi người—c. 18.

V. Chúng ta cần trị vì trong sự sống khi bắt chước sứ đồ Phao-lô đem các Hội thánh địa phương vào sự tương giao của Thân thể Đấng Christ—16:1-16:

- A. Giữa vòng tất cả các Hội thánh mà tạo nên một Thân thể hoàn vũ của Đấng Christ thì không có tổ chức, nhưng có sự tương giao của Thân thể Đấng Christ—Phil. 1:5.
- B. Sự tương giao giữa vòng các Hội thánh là sự tương giao của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 10:16:
1. tại nhiều địa phương như là các Hội thánh địa phương—Êph. 1:22-23; 4:4; Khải. 1:11.
 2. Vì có một Linh nên chỉ có một Thân thể và chỉ có một sự tuần hoàn sự sống trong Thân thể; sự tuần hoàn này là sự tương giao của Thân thể Đấng Christ—Êph. 4:4; 1 Gi. 1:3, 7.

3. Sự tương giao của Thân thể Đấng Christ là sự tuần hoàn của Linh; khi Linh đang tuần hoàn bên trong Thân thể Đấng Christ thì thần tính, nhân tính, thân vị của Christ, sự chết của Christ và sự phục sinh của Christ đều đang tuần toàn.

4. Sự tương giao thần thượng là thực tại của việc sống trong Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:9; 12:12-13, 27.

C. Chính bởi sự tương giao của các Hội thánh trong Thân thể Đấng Christ mà Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ nghiền nát Sa-tan dưới chân chúng ta—La. 16:20.

VI. La Mã chương 16 cho chúng ta một gương mẫu tuyệt hảo là sứ đồ Phao-lô trong việc đem tất cả thánh đồ vào nếp sống hòa lẫn của toàn Thân thể Đấng Christ; chính trong một nếp sống như vậy mà chúng ta có thể thật sự trị vì trong sự sống—5:17:

A. Phao-lô chào thăm từng thánh đồ, đề cập đến ít nhất 27 tên người; điều này cho thấy rằng ông có sự am hiểu, hiểu biết và quan tâm đáng kể đến từng người trong họ—16:1-16.

B. Lời tiến dẫn và chào thăm của Phao-lô bày tỏ cả mối quan tâm hỗ tương giữa vòng các thánh đồ lẫn sự tương giao hỗ tương giữa vòng các Hội thánh—đc. Côl. 4:15-16.